

Carlepont, le 25.9 1914

Kære Midde!

Inat på Vagt fra 3 - 5. Jokumsen står
nu. Vi er to, han skrev i første Time.
På Bordet ligger en Ordre til Vækning
Kl. 4.30 - da de muligt skal til Paris. De
ved jo ikke noget bestemt.

Nu lige var jeg ude med to helt gamle Mænd.
Det er snart synd for dem at ligge her i Halm
og fryse. Grunden til at de er blevet sat fast,
er nok den, at man tror, at de har forrådt Fjenden,
nemlig vort Artilleris Stilling, da vi blev
beskudt i går.

I Skyttegraven den 26. om Morgenen:
Vi blev jo vækket kort efter at jeg og Jokumsen
havde stået vore Timer.
Vi skulle frem imod Fjenden før det blev lyst.
Vi lå så et stykke udenfor Byen
i en Skov det meste af Formiddagen.
Derefter lidt længere frem. Her kom
Granater, så vi måtte tilbage i
Skyttegraven. Foran os blev gået frem
mod en By som blev taget,
Vi blev så i Skyttegraven til Aften.
Da først fik vi noget at spise.

Vi er jo for svage til at gribe an.
Vi kommer nok ikke ud af Linien
så længe de har brug for os her.

Hvor ville jeg have givet meget
for en sådan Morgen hjemme hos Dig.
Solskin og stille vejr. Godt at jeg dog
kan sidde og tænke på alt hjemme.
Kære, Du skriver vel hver dag Dagbog,
det ville jeg gerne bede om,
hvis Du kan få Tid dertil, og skriv mig noget
om alt, der falder for, jeg vil så gerne
tænke på Dig og det Hele derhjemme.
Hvordan går det med Fruchte,
Har den kælvet?
Går Føllet sammen med Plaget i Engen?
Har i græs nok eller fodrer I med Roer?
Jeg er nysgerrig, ikke?
som jeg altid beskyldte dig for.
Tit har jeg dog forurettet Dig.
Nu ville jeg så gerne gøre det godt igen,
bare Gud vil give mig Lejlighed dertil.
Jeg har jo mange Fejl –
når man sådan kan sidde og lade
Fortiden gå forbi én,
så er der jo meget, der ikke skulle have været.
Jeg ved ikke rigtig, men jeg
synes, at jeg sidder og bliver alvorlig,
det er nok Længslen, der falder over mig.

Ja, somme Tider har jeg svært
ved at holde Øjnene tørre.
Gem disse Breve Kære, lad ingen læse dem.
Man kan længes efter sin Kærest,
men Længslen efter Hustru og Hjem,
den er dog meget større.
Ingen Mangel kendte vi til,
kun Småligheder i enhver Retning,
og så at skulle så brat fra det Hele
uden at vide bestemt, om man kommer hjem igen.
Mange går det jo nu lige som mig,
Mange kommer ikke gennem,
men de fleste kommer hjem.

I går havde vi Lykken med os igen.
Vi lå her bag i Dækning og
gjorde ingen Ting.
Der var 35 sårede i går, de kan ikke
blive ved med at angribe med R 86—
Vi er kun et halvt Regiment. *

De kan da ikke lade alle
Nordslesvigere skyde.
Men vi skal jo holde Stillingen.
I går tog de et par engelske Kanoner
på en Høj foran os.
Mange venlige Hilsner og Tanker
sender Dig Din Christian

*I et brev fra 4. oktober – 10 dage efter dette brev – skriver Christian:
”Regimentets styrke er 900 – var 3460”